

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔/๒๕๖๐

เรื่องพิจารณาที่ ต.๓/๒๕๖๐

วันที่ ๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

เรื่อง สิบเอก ประพนธ์ ร่ำรวยธรรม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๖ (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ (๑) (๓) มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๘ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า สิบเอก ประพนธ์ ร่ำรวยธรรม (ผู้ร้อง) ได้ยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) กล่าวหา นายเข้มชัย ชูติวงศ์ ในฐานะกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กรรมการ กฟผ.) ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีไม่ดำเนินการกับพนักงานในสังกัดที่กระทำความผิดอาญาและไม่กำกับดูแลผู้ได้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามหน้าที่ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่รับเรื่อง

- ๒ -

ดังกล่าวไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากเป็นเรื่องกล่าวหาที่ไม่ระบุนุยานหลักฐานหรือไม่ปรากฏพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ ผู้ร้องจึงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับเรื่อง และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่ยกคำอุทธรณ์ขึ้นพิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๖ (๑) เนื่องจากเรื่องและผู้ร้องประสงค์ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทบทวนมติมิใช่ประเด็นตามข้อกล่าวหาเดิม สำหรับประเด็นที่ผู้ร้องกล่าวหาว่านายเข้มชัย ชุตินวงศ์ ในฐานะกรรมการ กฟผ. และรองอัยการสูงสุด ไม่เป็นพยานให้แก่ผู้ร้องในคดีอาญาที่ผู้ร้องประสงค์ให้มีการฟ้องคดีนายสมชาย แก้วใน ในความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์นั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่รับเรื่องไว้ดำเนินการ เนื่องจากมิใช่การกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๔ ผู้ร้องอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๖ (๑) ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยกเป็นเหตุแห่งการไม่รับเรื่องของผู้ร้องไว้พิจารณานั้น เป็นการขัดต่อหลักความเสมอภาคและจำกัดสิทธิของประชาชนในการฟ้องหน่วยงานของรัฐ และยังทำให้ผู้ร้องไม่สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้ อันเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๔๑ (๓) และมาตรา ๖๘ นอกจากนี้ ผู้ร้องได้ขอคัดถ่ายบัญชีแสดงทรัพย์สินของนายสุนชัย คำณูณเศรษฐ์ ผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย และนายเข้มชัย ชุตินวงศ์ ในฐานะรองอัยการสูงสุด ต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) และสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งผลการพิจารณาว่าไม่สามารถให้ผู้ร้องคัดถ่ายบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ วรรคสอง ผู้ร้องอ้างว่าบทบัญญัติดังกล่าวละเมิดต่อสิทธิในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะที่อยู่

- ๓ -

ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ว่า

(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๖ (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๔๑ (๓) และมาตรา ๖๘ หรือไม่

(๒) ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำเรื่องของนายเข้มชัย ชุตินวงศ์ ในฐานะกรรมการ กฟผ. และรองอัยการสูงสุด เข้าสู่กระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

(๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ (๑) และมาตรา ๕๘ หรือไม่ และ

(๔) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งอนุญาตให้เปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของนายเข้มชัย ชุตินวงศ์ ในฐานะรองอัยการสูงสุด ที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อผู้ร้องหรือศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อใช้เป็นเอกสารหลักฐานประกอบสำนวนคดีและฟ้องคดีต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยหรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

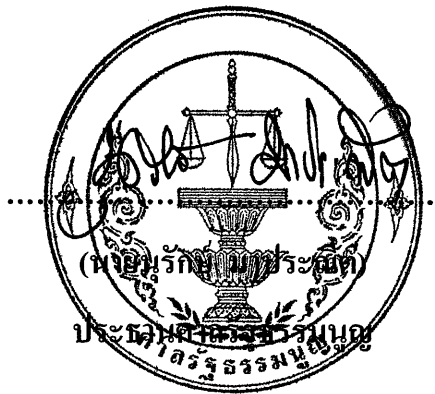
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องทุกฉบับเป็นกรณีที่ผู้ร้องอ้างว่าตนถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองอันสืบเนื่องมาจากพระราชบัญญัติ

- ๔ -

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๖ (๑) จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ (๑) (๓) มาตรา ๕๕ และมาตรา ๖๘ หรือไม่ อันเป็นกรณีการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้วโดยการใช้สิทธิทางศาลตามมาตรา ๒๑๒ และการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๑ (๑) ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ ได้ และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๔/๒๕๖๐)

(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลนุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังสศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ